

GLAS

sv. Martina

OKTOBER 2019

MOLITEV ROŽNEGA VENCA

**VSAK DAN POL URE
PRED SV. MAŠO**

OB NEDELJAH V OKTOBRU

**ob 18⁰⁰
bodo molitev vodili**

6. oktober 2019
(veseli del)
misijonska skupina

13. oktober 2019
(svetli del)
člani ŽPS

20. oktober 2019
(žalostni del)
člani zakonskih skupin

27. oktober 2019
(častitljivi del)
molitvena skupina

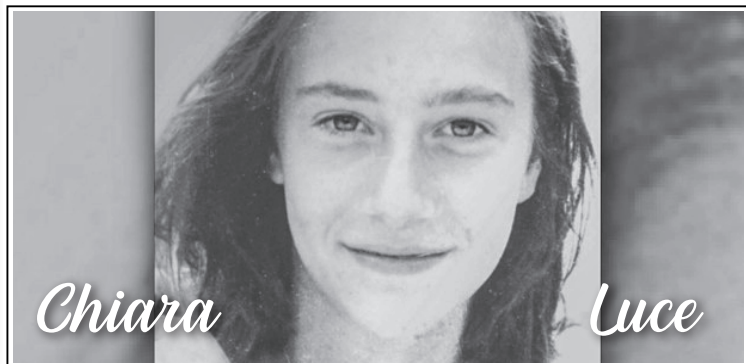
Kul svetnica!

Predstava povprečnega tradicionalnega kristjana o tem, kako »izgleda« svetnik, je še zmeraj zelo »klasična«, a zadnja desetletja tudi na tem področju ni več tako kot je bilo. Pričevalci za Boga svoje poslanstvo živijo in pričujejo na najbolj presenetljive načine in v najbolj nepričakovanih razmerah. Vsekakor pa ne (samo) v samostanih in po cerkvah.

Ko je simpatična, živahna, med vrstniki zelo priljubljena, 17-letna Chiara Badano (klicali so jo Luce – it. Luč) med teniško igro začutila hudo bolečino v rami, se ji ni niti sanjalo, da jo bo kostni rak v samo dveh letih prekalil in naredil za eno najvidnejših pričevalk mlade generacije za Kristusa in da bo že v kratkem času povzdignjena na oltar. Že kot štiriletnica je bila »drugačna«: vse najboljše igranje je dala otrokom, ki jih niso imeli. Pozneje je vabila na kosilo reveže, obiskovala ljudi v domu ostarelih, skrbela za hudo bolne sošolce, h katerim ni nihče upal. Odkrila je Jezusa, se ga tesno oklenila in sklenila dosledno živeti evangelij. Velikokrat je ponavljala: »Jezus, če ti hočeš, jaz hočem!« In ko je negibna obležala, je rekla: »Zdaj nimam več ničesar, a še vedno lahko ljubim!« Brezpogojno je zaupala v Božji »prav«, pa čeprav je bil še tako težak. Njen pogreb leta 1990 je bil slavje luči in veselja. Je priprošnjica mladih. Pomaga jim najti smisel, premagati negotovost, osamljenost, obup ob neuspehih, bolečinah, smrti in drugih njihovih težavah. Goduje 29. oktobra.

Naj bo njen kul (iz ang. cool: super, navdušujoč) zgled spodbuda tudi našim mladim!

Vili Eržen

Chiara

Luce

Na moji „mali poti“

30. septembra 1897. leta je z zadnjimi besedami: »Moj Bog, ljubim te!« končala tu-zemsko življenje Mala Terezija. Na njeno podobno ali kip v Sloveniji naletimo zelo pogosto, tudi na Žirovskem. Med drugim je njej posvečena naša župnijska kapela.

Kaj je tisto, kar jo dela med verniki »popularno«? Svetnica ni premikala gora, pravzaprav je svojo svetost zaslužila preprosto, samo z ljubeznijo in zaupanjem. Jezusu je bila zvesta v celoti in vedno. Ljubila je, ne da bi karkoli zahtevala zase.

Kako je nagovorila mene? Mala Terezija, kakor sama pravi, je samo majhno zrno peska v puščavi, toda Jezus ne potrebuje naše pomembnosti in velikosti, on potrebuje samo našo pripravljenost, da sprejmemo njegovo ljubezen. Mala svetnica je znala brezpogojno ljubiti. Ljubezen in zaupanje v Boga pri njej nista ugasnili niti v težkih časih. In prav tu vidim njeno veličino. Ko sem brala o njej, se mi je zdelo, da ni storila nič presenetljivega, to bi zmogla tudi jaz. Pa bi res? Zelo malo je potrebno, pa že pomislim »Ljubi Bog, zakaj me tako preizkušaš? S čim sem si zaslužila to trpljenje?« Toliko o mojem zaupanju.

V začetku septembra smo iz žirovske župnije poromali v Medžugorje. Župnik je povedal vic, kako so trije skozi življenje nesli vsak svoj križ. Eden je ves čas tožil k Bogu glede teže in dobri Bog ga je uslišal ter mu zmanjšal težo tako, da je križ skrajšal. Ko trojica prispe do reke, prva dva položita križ čez vodo in po njem prideta na drugi breg, tretji pa je s prekratim križem obtičal.

V pogovoru z romarji, **ko** so mi pripovedovali o svojem »križu«, sem pomislila, kako marsikdo nosi »križ« za prečkanje dveh rek. Moj je v primerjavi z njihovimi zelo, zelo kratek, pa vendar večkrat tarnam k Bogu.

In koliko znam ljubiti? Moja ljubezen je največkrat tek na kratke proge. Prav hitro jo kaj zmoti. Jezus nas uči, da če nas kdo udari po licu, naj mu nastavimo še drugo lice. Ko jaz dobim udarec, se v meni ne oglasi mala Terezija, pač pa robati Martin Krpan, ki pravi: »Al' ga bom s pogačo pital, kadar se s kom kregam?«

Ja, v meni ni veliko Male Terezije. Njena »mala pot« je zame pretežka, pa vendar mi njen zgled ljubezni, in to, da me Jezus ljubi kljub moji majhnosti in slabosti, uliva upanje.

Hermína Cankar

Iznajdljiva ljubezen po Vincenciju!

Ko smo se v septembrskem razmišljanju ustavili ob sv. Vincenciju Pavelskem, smo ugotavljali, da je vse njegovo sočutje oz. vsa njegova dobrodelna dejavnost izvirala iz izkušnje lastne revščine ter iz zavesti, da ga Bog ljubi. Kam in h komu bi svoje delo usmeril danes?

Sv. Vincencij nas vabi, da najprej prepoznamo lastno revščino, s katero se srečujemo že v naših družinah. To ni sramota, to je dejstvo, zaradi katerega je prišel na svet Jezus in zaradi katerega je Jezus pošiljal v svet učence, **naj gredo in oznanjajo blagovest ubogim**, kar je geslo Misijonske družbe, ki jo je ustanovil sv. Vincencij.

Ko doživljamo vero kot resnično odrešenje in lepoto božje ljubezni, smo povabljeni, da to odrešenje širimo med naše bližnje. Žal je zaradi hinavščine in lažne popolnosti te opore med kristjani zelo malo. Prav tako se kristjani bojimo mladih, ki hodijo po robu družbe. Sirot, odloženih na cerkveni prag, danes ni, je pa ogromno sirot, otrok in mladih brez pravega doma. Ustvarjati kraje, kjer bodo mladi čutili, da so doma, da jih nekdo razume v vsej njihovi revščini in iskanju, je gotovo naloga Vincencijevega učenca.

Potem je tu še vrsto sistemskih vrzeli, ki bi jih Vincencij verjetno želel zapolniti s svojo ljubeznijo in iznajdljivostjo. Državne ustanove ne morejo prinesiti vsega, ne v zapore, ne v

domove za ostarele, ne v bolnišnice, kar tam človek potrebuje, da bi ohranil svoje dostojanstvo oz. da bi zmozel ohranjati upanje in veselje. Zvezane so s pravili tega sveta in logiko plačevanja. Delo v vseh teh ustanovah potrebuje množico prostovoljcev, ki bi lahko prinašali ljudem v njih bolj človeka vredno življenje.

Prav tako nas vabi, da priznamo revščino naše Cerkve. Vincencij je videl njeno grešnost – neizobraženost duhovnikov in nepoučenost ljudstva. Zagotovo bi znal ustvarjalno odgovoriti na krizo danes, da bi bile župnije kraji resnične sprejetosti. Tako kot v svojem času, bi tudi danes skušal pomagati duhovnikom, da bi bili ljudem resnično blizu, da bi bili pravi sogovorniki in spremljevalci.

Moje delo na Gradu je poskus ustvarjanja živenga občestva z vsemi: mladimi, družinami, brezdomci, skratka, z vsemi, ki iščejo dom. Tako si s sodelavci pri različnem delu prizadevamo prinašati ljudem dom. V dnevnem centru, zavetišču ali pri fizičnem delu z brezdomci skušamo ustvarjati zdrave odnose, ki človeka dvigajo in dajejo voljo do novega začetka. Prav tako na učni pomoči, varstvu za otroke, na družinskih srečanjih ali pri osebnih pogovorih. Temeljno prizadevanje je v tem, da bi v Kristusu vsi našli polno življenje, ki je v veselju nad seboj, v ljubezni do bližnjega ter zaupanju v Boga.

Peter Žakelj

Pogum, iznajdljivost in vera

V 14. in 15. stoletju je na zahodu Evrope divjala stoletna vojna. Angleži so imeli na francoskih tleh nekaj ozemlja, Francozi pa so jim ga hoteli odvzeti in ogenj nasilja se je razplamtel. 25. oktobra 1415 so angleško vojsko, utrujeno od minulih bitk, pri vasi Agincourt dohitele spočite francoske sile. Angležev je bilo približno 6.000, Francozov pa po nekaterih ocenah celo šestkrat več. Vendar jim premoč ni pomagala. Angleški lokostrelci so povsem potolkli sovražne konjenike, še preden so ti pridirjali do njih.

Natančno 576 let pozneje se je prelomen dogodek zgodil tudi na slovenskih tleh. Iz koprskega pristanišča je odplula še zadnja ladja z vojaki JLA. V spomin na ta dogodek praznujemo 25. oktobra dan suverenosti.

Bitka pri Agincourtu in odhod zadnjega vojaka JLA sta se zgodila na isti dan, na god mučencev Krišpina in Krišpinijana. Ta sveta brata sta se rodila v 3. stoletju v Rimu, vendar sta se med Dioklecijanovim preganjanjem umaknila v Galijo v današnji Franciji. Tudi tam kristjanov niso trpeli, zato nista mogla javno oznanjati evangelija, temveč sta ubrala drugačno pot. Kot izučena čevljarja sta revnim domačinom zastonj popravljala čevlje, od bogatih pa sta vzela le toliko, kolikor so jima sami hoteli dati. Kmalu sta zaslovela daleč naokrog. K njima so kar trumoma prihajali

ljudje, ona pa sta jim med delom nevsiljivo pripovedovala o svoji veri. Ob njunih besedah, še bolj pa ob njunem zgledu, se jih je veliko spreobrnilo.

Čez nekaj let so Krišpina in Krišpinijana zaželi cesarju Maksimijanu, ki je naročil deželnemu oblastniku, naj ju spravi nazaj »na pravo pot«. Ker nista hotela darovati malikom, so ju mučili. Okrog vratu so jima navezali mlinski kamen in ju vrgli v reko, a sta prišla na drugi strani nepoškodovana ven. Potem so ju dali v kotel, poln vrele smole, a jima tudi to ni škodovalo. Ko je deželni oblastnik to videl, je iz obupa sam skočil v kotel, njima pa so na cesarjev ukaz odsekali glavo. Mučenca Krišpin in Krišpinijan sta v naših krajih znana kot zavetnika čevljarjev. Njuni imeni, ki imata za osnovo latinsko besedo *crispus*, ki pomeni *kodrolasec*, odsevata tudi v pogovornem jeziku v izrazu *krišpati* oziroma *nakrišpati*, kar pomeni *tepsti* oziroma *natepsti*. »Ne hodi k njemu, spet te bo nakrišpal,« in »pošteno so ga nakrišpali,« navaja kot primer uporabe tega izraza Slovar slovenskega knjižnega jezika.

Pripoved o obeh zgodovinskih dogodkih in o svetniških bratih Krišpinu in Krišpiniju ima pomenljiv nauk. V vseh treh primerih so bili končni zmagovalci na začetku v podrejenem, skoraj izgubljenem položaju. Na utrujene angleške pešce so pritiskali spočiti francoski konjeniki, slovenska vojska se je ob osamosvojitvi soočila z veliko bolj opremljenim nasprotnikom, Krišpin in Krišpinijan pa sta se brez vsega znašla v tuji deželi in v neprijaznem okolju. A nihče od njih ni obupal. Pogumen spopad s težavami, iznajdljivost pri njihovem reševanju in zaupanje v Božjo pomoč so tudi danes recept za uspeh. Najsi bo v osebnih bitkah ali v preizkušnjah, ki zadevajo državo.

Dogodki v oktobru

Vsako sredo	ob 18 ⁰⁰	molitvena ura pred Najsvetejšim;
29. september	ob 9 ⁰⁰	žegnanje na Breznici;
2. oktober	ob 20 ³⁰	srečanje mlajše zakonske skupine;
4. oktober	dopoldne	obisk bolnikov in starejših po domovih (g. kaplan bo obiskoval bolnike v okolici Žirov v soboto dopoldne);
5. oktober	ob 20 ⁰⁰	srečanje zakonske skupine Diž;
7. oktober	ob 19 ³⁰	misijonska skupina;
	ob 20 ³⁰	srečanje redakcije Glasa sv. Martina;
9. oktober	ob 20 ³⁰	srečanje 4. zakonske skupine;
10. oktober	ob 20 ⁰⁰	srečanje starejše zakonske skupine;
12. oktober	ob 9 ⁰⁰	dekanjski ministrantski kviz in nogomet pri Svetem Duhu;
13. oktober	ob 9 ⁰⁰	žegnanje na Dobračevi;
14. oktober	ob 19 ³⁰	redna seja ŽPS;
18. oktober	ob 18 ⁰⁰	v župnišču SKVO;
20. oktober		na misijonsko nedeljo bo pri vseh svetih mašah gost g. Janez Žakelj (tema: misijonar Ignacij Knoblehar);
	pri vseh mašah	»ofer« za poplačilo obnove župnijske cerkve;
	ob 9 ⁰⁰	družinska sveta maša (sodeluje 4. razred);
23. oktober	ob 20 ⁰⁰	srečanje mešane zakonske skupine;
24. oktober	ob 19 ³⁰	priprava na krst;
27. oktober	ob 9 ⁰⁰	žegnanje na Ledinici;
	ob 11 ⁰⁰	v župnijski cerkvi krstna nedelja;
		<u>preidemo na zimski čas (odslej večerne svete maše ob 18⁰⁰);</u>
28. oktober	ob 18 ³⁰	srečanje svetopisemske skupine.

NEDELJA ZAKONSKIH JUBILANTOV

Na zahvalno nedeljo, **3. novembra, pri sveti maši ob 9⁰⁰** bomo obhajali slovesnost zakonskih jubilarntov – tistih, ki v letošnjem letu praznujete 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50 ali več let skupnega življenja. Prejeli boste tudi pisno vabilo na slovesnost. Če se je kdo poročil drugje in ne bo dobil vabila, naj to sporoči v župnijsko pisarno.

Na dan slovesnosti se pari zberete pred župniščem in bomo nato skupaj vstopili v našo cerkev. Po končani slovesnosti bo še družabno srečanje v župnišču.

Pridne gospodinje prosimo za sladke dobrote. Hvaležni vam bomo, če jih boste lahko prinesli v župnišče do zahvalne nedelje do 8. ure zjutraj. Že vnaprej Bog povrni!

**V septembru so
z zakramentom svetega krsta
postala Božja otroka**

**Jan Tomše, Partizanska cesta;
Jaka Ušeničnik, Tabor.**

*Družinama iskreno čestitamo
in želimo obilo Božjega blagoslova!*

V septembru so se od nas poslovili:

**Maksimilijan Oblak, Pot v skale;
Marija Štremfelj, roj. Kavčič, Žirovski Vrh;
Marija Likar, roj. Primožič, Selo;
Alojzija Kristan, roj. Bradeško, Jarč. Dolina.**

*Vsem domačim izrekamo iskreno sožalje
in naj bo Bog vaša tolažba!*

OKTOBER 2019

30. 9. PONEDELJEK	19 ⁰⁰	+ družina Valentina Strliča v zahvalo; za duše v vicah	sv. Hieronim, duhovnik in cerkveni učitelj
1 TOREK	7 ⁰⁰	po namenu (A) po namenu (A)	sv. Terezija Deteta Jezusa, devica in cerk. učiteljica
2 SREDA	19 ⁰⁰	+ starši Lukan, obl., in bratje; + Pavla Burnik + Štefanija in Anton Filipič	sv. Angeli varuhi
3 ČETRTEK	19 ⁰⁰ DOBRAČE.	+ Pavel in starši Tropenaver + Franc Trček, obl.	sv. Frančišek Borgia, redovnik
4 PETEK	19 ⁰⁰	+ Marjan Govekar in ata Emil + Anka Jereb, obl.; po namenu (C)	sv. Frančišek Asiški, redovni ustanovitelj
5 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Anton Kastelec, roj. dan + Frančiška Kopač in Milan Filipič (Opekarska)	sv. Marija Favstina Kowalska, redovnica
6 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ LEDINICA	+ Adolf Peternel st., roj. dan; v zahvalo za srečno operacijo in ozdravitev; za župljane + Jože Jemec, obl.; + Homcovi + Franc Oblak (Triglavska 9) za blagoslov skavtskega leta	27. NEDELJA MED LETOM ROŽNOVENSKA NEDELJA ZAČETEK SKAVTSKEGA LETA
7 PONEDELJEK	19 ⁰⁰	+ Marija Štremfelj, 30. dan; + Manca in Nežka v zahvalo za srečen porod	Rožnovenska Mati Božja
8 TOREK	7 ⁰⁰	po namenu (A) po namenu (A)	sv. Benedikta, devica in mučenka
9 SREDA	19 ⁰⁰	+ Franc Mlakar (Triglavska) v zahvalo	sv. Abraham, svetopisemski očak
10 ČETRTEK	19 ⁰⁰ DOBRAČE.	+ Maksimilijan Oblak, 30. dan + Tone in Cene Luznar, obl., ter vsi Jerebcovi	sv. Danijel, škof
11 PETEK	19 ⁰⁰	+ Francka in Edi Kavčič (Kamškova) + Mlinarjevi (Osojnica 5)	sv. Janez XXIII., papež
12 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Venčeslav in Leopoldina Pivk, starši in sestra Ivana Miklavčič; po namenu (A)	sv. Maksimilijan Celjski, mučenec
13 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰ DOBRAČE.	+ Janez Ovsenk in sin Bojan; + starši Albreht za župljane + Marija Likar, 30. dan + Milka in Anton Oblak (Dobračevska 67)	28. NEDEL. MED LETOM ŽEGNANJE NA DOBRAČEVI
14 PONEDELJEK	19 ⁰⁰	+ Kolenc (Polje) + Terezija in Maks Šubic	sv. Kalist I., papež in mučenec
15 TOREK	7 ⁰⁰	po namenu (A) po namenu (A)	sv. Terezija Velika, devica in cerkvena učiteljica
16 SREDA	19 ⁰⁰	+ Terezija Klemenčič in Šubcovi + starši Seljak, Marija in Janez Alič (Jarč. Doli.)	sv. Marjeta Marija Alakov, devica in redov.
17 ČETRTEK	19 ⁰⁰ DOBRAČE.	+ Alojzija Kristan, 30. dan; + Franc Kavčič, Terezija Rant in Tonhovi; v zahvalo	sv. Ignacij Antiohijski, škof in mučenec
18 PETEK	19 ⁰⁰	+ Franc in Danica Mur, obl. za duševno zdravje; v zahvalo	sv. Luka, evangelist

OKTOBER, začetek NOVEMBRA 2019

19 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Bojan Hvasti, roj. dan + Ciril Alič	sv. Pavel od Križa, duhovnik
20 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	+ Rozalija in Karel Vidmar; + starša in brata Leskovec (Zavratec); v zahvalo za vse prejete milosti v zakonu; za župljane + starši Stanonik (Selo), obl.; + Balčkovi (Goropeke); + Marija Žakelj, 1. obl.	29. NEDELJA MED LETOM MISIJSKA NEDELJA
21 PONEDELJEK	7 ⁰⁰	+ Alojz Semič, obl. po namenu (A)	sv. Uršula, devica in mučenka
22 TOREK	—	<i>doma ni svete maše</i>	sv. Janez Pavel II., papež
23 SREDA	19 ⁰⁰	+ Roman Mlinar, obl.; + Anton Beovič in starši + Anton Peterneel, obl.	sv. Janez Kapistran, duhovnik
24 ČETRTEK	19 ⁰⁰ DOBRAČE.	+ Šubic (Igriška 10) + Pavlina in Pavle Mur	sv. Anton Marija Claret, redovni ustanovitelj
25 PETEK	19 ⁰⁰	+ starši Stanonik (Novovaška) + Veronika Žakelj, roj. dan	sv. Krišpin in Krišpinijan, mučenca
26 SOBOTA	8 ⁰⁰	+ Franc in Sonja Seljak, obl. + Urška Podobnik	sv. Lucijan in Marcijan, mučenca
27 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰ LEDINICA	+ starši in sestra Dolinar, obl. + Zajc in Demšar, Novovaška 64 za župljane	30. NEDELJA MED LETOM ŽEGNANJE NA LEDINICI
28 PONEDELJEK	18 ⁰⁰	+ Anton in Ivan Gantar (Žirovski Vrh 22) po namenu (A)	sv. Simon in Juda Tadej, apostola
29 TOREK	7 ⁰⁰	po namenu (A) po namenu (A)	sv. Ermelinda, devica
30 SREDA	18 ⁰⁰	+ Martinovi po namenu (A)	sv. Marcel, mučenec
31 ČETRTEK	18 ⁰⁰ DOBRAČE.	za nove duhovne poklice + Lado Jurca	sv. Volbenk, škof; dan reformacije
1 PETEK	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰ 14 ⁰⁰ DOBRAČE.	+ starša Milka in Anton Oblak (Dobračevska 67) za župljane + Franc Eržen, obl. + Filip Košir, obl	VSI SVETI
2 SOBOTA	7 ⁰⁰ DOBRAČE. 9 ⁰⁰ DOBRAČE.	za duše v vicah; za vse, ki počivajo na starožirovskem pokopališču + Andrej Poljanšek, obl. po namenu sv. očeta	SPOMIN VSEH VERNIH RAJNIH
3 NEDELJA	7 ⁰⁰ 9 ⁰⁰	za župljane + starši in sinovi Strlič (Logaška 36) + Franc in Marija Reven za blagoslov zakonskih jubilarov	31. NEDELJA MED LETOM ZAHVALNA NEDELJA SLOVESNOST ZAKONSKIH JUBILANTOV

Izdaja Župnija Žiri, Jobstova cesta 34, 4226 Žiri. Odgovarja: Andrej Jemec, župnik. Naklada: 800 izvodov.
Uradne ure župnijske pisarne so vsak četrtek od 10⁰⁰ do 12⁰⁰ in vsak petek od 16⁰⁰ do 17³⁰.

Ob državnih in cerkvenih praznikih ni uradnih ur.

andrej.jemec@rkc.si <http://zupnija-ziri.si>, <https://www.facebook.com/ZupnijaZiri/>

župnik Andrej Jemec: 040 395 979; duhovni pomočnik p. Marko Pavlič, DJ: 040 640 696

VABILO VSEM VEROUČENCEM IN MLADINCEM K AKTIVNEMU SODELOVANJU V ŽUPNIJSKIH SKUPINAH

Biti kristjan pomeni **biti aktiven član Kristusove cerkve**. Zato je pomembno, da se v skladu s svojimi talenti aktivno vključujemo v življenje naše župnije. Pri tem moramo biti odrasli zgled mlajšim. Tako otroke in mlade vabimo k aktivnemu sodelovanju v naslednjih skupinah:

Mladinski pevski zbor

Pevske vaje: petek ob 19⁰⁰ v Jobstovi dvorani.

Vabljeni vsi od 8. razreda do zaključka srednje šole.

Mešani pevski zbor Anton Jobst

Pevske vaje: petek ob 19⁰⁰ v učilnici 2.
Vabljeni vsi od 18. leta dalje.

Ministranti

Vaje: vsako prvo in tretjo soboto v cerkvi (javite se župniku).

Vabljeni vsi fantje od 5. leta starosti dalje (navzgor ni omejeno).

Skavti

Začetek skavtskega leta bo 6. oktobra ob 14⁰⁰ na Ledinici.

Vabljeni vsi od 1. razreda dalje.

Mlajša mladinska skupina

Srečanja vsak petek ob 20⁰⁰ v učilnici 1 (v novi mladinski sobi).

Vabljeni vsi dijaki 1. letnika srednje šole.

Mladinska skupina

Srečanja vsako soboto ob 20⁰⁰ v učilnici 1 (v novi mladinski sobi).

Vabljeni vsi dijaki od 2. letnika dalje, študenti in mladi v poklicih.

Trikraljevski koledniki

Prvo srečanje bo v mesecu novembru.

Vabljeni vsi veroučenci od 4. razreda dalje (prijavite se katehetom).

Bralci Božje besede

Javite se g. župniku ali gospe Cilki Čibej.

Vabljeni vsi od 7. razreda dalje.

Vsak birmanec se mora v okviru priprave na sveto birmo aktivno vključiti v eno od zgoraj omenjenih skupin. Samo tako, da bo vsak od nas dal svoj prispevek, bo postala naša župnija kraj srečevanj, velika družina, kjer se bodo vsi dobro počutili. Lepo vabljeni !

PRAZNIK VSEH SVETNIKOV IN VERNIH RAJNIH

1. novembra je **slovesni in zapovedani praznik Vseh svetnikov**. To je dan veselja in našega upanja, da bomo tudi mi lahko nekoč ob našem Gospodu vse večne čase. **Svete maše bodo ta dan ob 7⁰⁰ in 9⁰⁰ v župnijski cerkvi ter ob 14⁰⁰ na Dobračevi. Po popoldanski sveti maši (ob 15⁰⁰) bodo še molitve za rajne na pokopališču ter blagoslov grobov. Ob 18⁰⁰ bo v cerkvi na Dobračevi molitev rožnih vencev za vse naše pokojne. Če ne morete v cerkev, ob tem času molite doma. Ob 19⁰⁰ bo naša mladina na pokopališču pri križu pripravila molitev.** Lepo povabljeni!

2. novembra praznujemo **spomin vseh vernih rajnih**, ko posebej prosimo za vse tiste rajne, ki se še očiščujejo v vicah. **Sveti maši bosta ob 7⁰⁰ ali ob 9⁰⁰ na Dobračevi.** Po obeh svetih mašah bode še molitve za rajne na pokopališču.

Cerkev pa v prvih dneh novembra naklanja tudi popolni odpustek za naše rajne, če smo bili pri sveti spovedi, če smo prejeli obhajilo in molili po namenu svetega očeta Vero in Očenaš.

Prosim Marijo milosti

Davnega leta 1539 je Urška Ferligoj na Skalnici nad Gorico prejela naročilo Matere Božje: »Povej ljudstvu, naj mi tukaj postavi hišo in me prosi milosti.«. 29. junija smo praznovali že 480. obletnico tega primorskega biserja, naše drage Svete Gore. 29. junija ne tako daleč nazaj sem tudi sam dobesedno ležal pod njeno podobo in jo med mašniškim posvečenjem prosil milosti ...

Ob tem se vsakič znova vprašam, kateri je pravi način za to, da Marijo prosimo milosti. Možnosti je seveda obilo, tista najbolj »kласična« pa je rožni venec.

V tem mesecu praznujemo tudi rožnovensko Mati Božjo, zato je dobro na kratko razmisliti o tej nekdanji daleč najbolj priljubljeni molitvi. Tri značilnosti molitve rožnega venca bi morali imeti pred očmi, ko začnemo moliti:

1. Prinašanje prošenj prek Marije Jezusu

Najbolj pomembno je razumeti, zakaj sploh rožni venec obstaja in kaj je njegova naloga. Namreč, hitro smo v nevarnosti, da Marijo postavimo zraven Boga, torej da mislimo, da Marija uslišuje naše prošnje. Nobena pobožnost, niti 100 rožnih vencev na dan, ne more »povzročiti«, da bi Marija nekaj »storila«. Kar Marija stori, je to, da posluša naše prošnje in jih nese pred svojega Sina Jezusa. Saj ne, da bi jih Jezus ne slišal tako ali tako. Želel nam je dati svojo mamo kot priprošnjico, da bi se lažje zatekali k Njemu. Vsak človek ima mamo, in zato je Marija tako blizu vsakemu človeku.

Tu je eden od razlogov za upadanje molitve rožnega venca: treba je imeti vero v Božjo dobroto, in treba je prositi. Treba je priznati, da sam sebi nisem dovolj, da potrebujem Boga in da potrebujem nebeško mamo. Rožni venec je popolnoma skregan z logiko samozadostnosti.

2. Umiritev duha

Ritmičnost in ponavljanje enega in istega obrazca poznajo mnoga verstva. Pri nas je to rožni venec. Pomaga človeku, da se umiri in da duh molitve steče »avtomatično«, na da bi se pri tem kaj preveč naprezal. Nekateri se trudijo rožni venec vedno moliti zavestno in z zavedanjem za vsako besedo, ki jo izrečejo. To je seveda ena možnosti, ni pa edina. Ritmičnost molitve nas lahko zaziba v nek zdrav avtomatizem duha, ki je lasten človeku, ki se prepusti Bogu in enostavno »teče v lero« pred Njim. Zato se je rožni venec vedno molil pred sveto mašo – da so se srca pripravila na sveto mašno daritev, da so se ljudje umirili in se tako bolje pripravili na sprejem svetih skrivnosti.

To je verjetno drugi razlog za upadanje molitve rožnega venca: treba se je umiriti in prepustiti. Moderni človek ima občutek, da je stalno nekaj treba delati, migati, ... in prava sprostitev so nato počitnice, ko odložiš vse. Rožni venec ima drugačno logiko: vabi nas, da se vsak dan umirimo za nekaj minut in se prepustimo Gospodu. To je za mlajše generacije zelo težko.

3. Zvestoba

Zvestoba je tretja, morda najtežja točka. Rožni venec ni meditativen samo ko ga molimo, ampak se ritmično ponavlja vsak dan, dokler ne postane dobra rutina, dokler ne postane nekaj svetega, sveti del vsakega dneva. Do tja pa je dolga pot, ki jo »premolijo« le redki.

Ko torej naslednjič vzamemo v roke sveti rožni venec, se spomnimo, zakaj to počnemo, kaj želimo prinesiti pred Gospoda Jezusa in se na to izročitev primerno pripravimo. Če pa nam ni čisto nič do rožnega venca, pa nekoliko preverimo, kje se nam zatika. In, če ne gre – ne obupajmo takoj.

ŽIROVSKI RADOVEDNI ORLI

Verjetno ste v okolici župnišča ali pri maši že kdaj opazili skupino mladih v oranžnih srajcah in z rutkami okrog vratu. Včasih vam postrežemo s piškoti ali toplim čajem, večkrat pripravimo sodelovanja pri svetih mašah in v naš kraj prinesemo luč miru iz Betlehema. Pa je to vse kar skavti počnemo?

V štirih starostnih skupinah se dobivamo na rednih srečanjih, tekom leta pa se odpravimo tudi na več taborov. Skozi skavtske veččine, igre in delavnice krepimo samostojnost, občutek odgovornosti, čut za drugega ter povezanost z naravo in Bogom.

Kaj pa o vsem tem menijo naši skavti, starši in voditelji?

Lucija: »Biti skvt mi pomeni sodelovati s prijatelji. Uživamo v igrah, učimo se za življenje. Biti skvt mi pomeni držati obljubo, izpolnjevati skavtske zakone in pomagati svojemu bližnjemu.«

Rok: »Rad sem skvt, ker se naučim veliko uporabnega in sklepam nova prijateljstva.«

Mija: »Biti skvt mi je všeč zato, ker si veliko v naravi, naučiš se različnih novih veščin, družiš in zabavaš se s prijatelji. Biti skvt mi pomeni hoditi po poti prijateljstva, Boga in znanja.«

Hvaležna starša: »Velik plus vidiva v samozavesti, pridobljeni skozi odgovornost in sa-

mostojnost, predvsem na taborih. Super se nama zdi, da program, ki ga pripravijo krasni voditelji s polno pozitivno poteka v naravi.«

Mami Petra: »Nama skavti pravzaprav pomagata pri vzgoji. Dobro je, ko veš da so otroci v dobri, poštenu družbi. Mislim, da pridobijo na samostojnosti in odgovornosti.«

Mami Bernarda: »Skavti mi pomenijo povezovanje, druženje, ljubezen, prijateljstvo, spoznavanje Boga, skrb za drugega in naravo. Vse to se mi zdijo zdrave vrednote za otroka. Otrok se uči samostojnosti, potrpežljivosti, hvaležnosti in sodelovanja z drugimi, čeprav mu ni čisto vsak pri srcu.«

Agata Pivk, skavtska voditeljica

Če si želiš tudi ti začutiti utrip skavtskega duha, se nam pridruži na prvem skupnem srečanju, ki bo v nedeljo, 6. 10. 2019 ob 14⁰⁰ pri mežnji na Ledinici.

Ob 17⁰⁰ bomo tam imeli sveto mašo, na katero so povabljeni tudi starši, po njej pa bo zanje obvezen sestanek.

Zaradi lažje organizacije prosimo, da se prijaviš na 051 844 488 (Agata), kjer lahko dobiš tudi dodatne informacije.

Dobrodošli ste vsi otroci in mladi od I. razreda dalje.

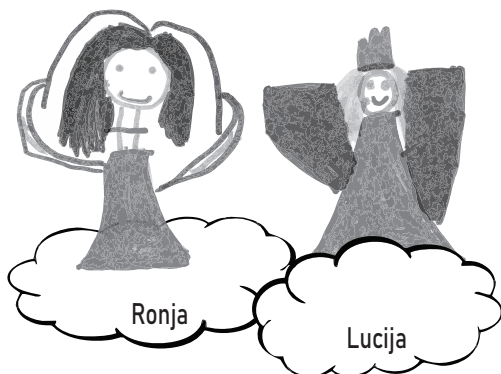
Trden jez! Dober lov! Bodi pripravljen! Srečno pot!

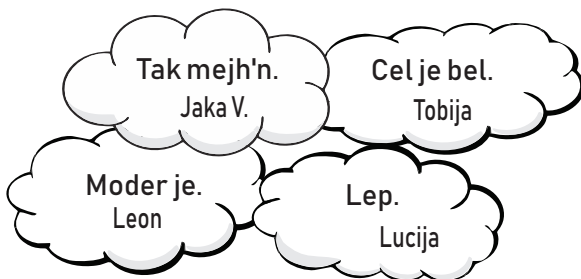
PRIDRUŽI SE NAM ŠE TI!

Skavti

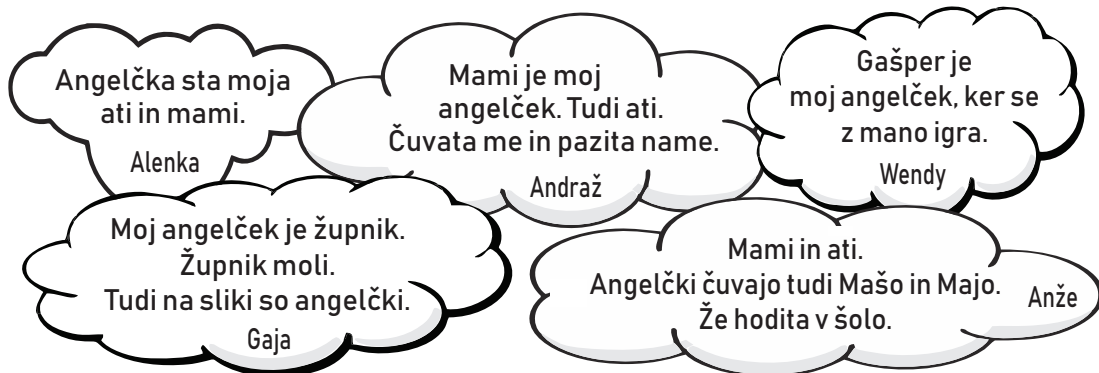
Moj angel varuh

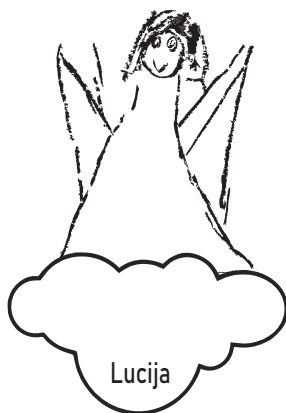
KAKŠEN JE TVOJ ANGEL VARUH?

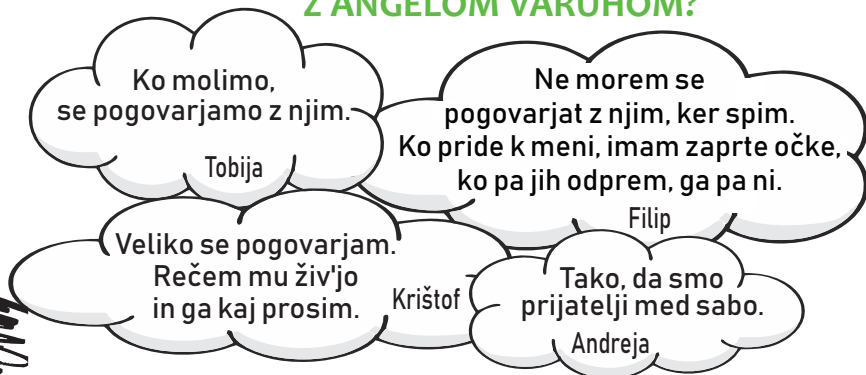
KDO JE TVOJ ANGEL VARUH?

KDAJ/KJE TE VARUJE TVOJ ANGEL VARUH?

KAKO SE POGOVARJAŠ Z ANGELOM VARUHO?

Vera preko meja - romanje z mladimi v Taize

Sedem mladih iz starejše mladinske skupine se je pod vodstvom kaplana, p. Marka Pavliča, odpravilo na poletno pustolovščino. S kombijem so se namreč odpravili v Francijo, v idilično vas Taize. V tamkajšnjem samostanu živijo taizejski bratje, katerih skupnost priteguje mlade iz vsega sveta. Vendar naši mladi romarji niso takoj prispeli v Taize. V prvem delu romanja so se ustavili pri jezuitih v Genovi, pristaniškem mestu v Italiji.

Ogledali so si naravne znamenitosti *Cinque Terre*, obiskali najdaljši akvarij v Evropi in spoznali nekaj mladih jezuitov, med katerimi je bil tudi Slovenec, Urban Gartner. Po nekaj dneh so nadaljevali pot. Prevozili so dolgi tunel pod goro Montblanc in prispeli v Francijo. Zadnja postaja pred ciljem je bilo mesto Cluny, znano po osrednjem benediktinskem samostanu iz srednjega veka. V Taizeju je žirovske mlade prevzelo posebno vzdušje, ki ga ustvajajo mladi iz vsega sveta.

Čeprav so pogovorne skupine potekale v angleškem jeziku, to ni bila ovira za izmenjavo mnenj, izkušenj ter ustvarjanja novih prijateljstev. Skupne molitve in maše so v samostanski cerkvi ob ubranih pesmih delovale zelo pomirjajoče in hkrati vzpodbudno. Lepo je bilo moliti z več kot 3000 mladimi, ki jim je skupno veselje in vera. Končno bi lahko izkušnjo romanja poimeno-

vali kot izkušnjo vere, ki gre preko meja. Vsak udeleženec v Taizeju lahko prispeva svoj delček in postane povezan z drugimi v čudovit mozaik vere. Obogatena z novo izkušnjo in poznanstvi se je romarska skupina po tednu dni vrnila v domače kraje. Tudi naslednje poletje se bomo podali na pot.

Pridružite se nam!

p. Marko Pavlič, DJ